

2-gradersmålet er en politisk bløff Erik Bye

2-gradersmålet er et av de mest sentrale og mest brukte argumentene i klimadebatten siden 2009. Dette innebærer at vi må holde oss under en global temperaturøkning på 2 grader innen 2100, sammenliknet med førindustriell tid (1750). Hvis ikke, kommer klimaendringene ut av kontroll, systemet blir irreversibelt, vi passerer "the tipping point" og kloden vår går dødbringende tilstander i møte. Men, dette klimamålet er ikke vitenskapelig begrunnet. Det finnes ingen naturvitenskapelig dokumentasjon som kan forsvare et slikt mål. 2-gradersmålet er et politisk mål, presset frem under FNs COP15-møte i København i 2009. Det er et tall som ser ut til å være tatt ut av luften, men har blitt solgt til en hel verden som et vitenskapelig faktum. Selv klimaforskere omtaler dette målet i dypeste alvor. Noe vitenskapelig fundament for dette "målet" finnes ikke!

Da er det selvfølgelig naturlig å spørre om hvordan dette kunstige og innbilte klimamålet i det hele tatt ble konstruert, og ikke minst hvordan nær en hel verden har latt seg lure og tiltrekkes av dette mytiske 2-tallet?

Etter debatten på COP15, startet virkelig bruken av 2-gradersmålet i den alarmistiske del av klimadebatten. Jeg mener det er dekning for å si at det forekommer snart ikke et innlegg i media i Norge, om klimaspørsmål og reduksjon av norske CO₂-utslipp, uten at 2-gradersmålet er nevnt.

Det spekulative i 2-gradersmålet kommer godt frem i dette intervjuet med Fritz Schellnhuber¹. Det var imidlertid økonomen W.D. Nordhaus som først foreslo dette "politiske verktøyet"². Basert på at global temperatur over tid varierte ± 5 °C, og at det globale klimaet i vår mellomistid var i den høye delen av skalaen, antok han at temperaturer mer enn 2° eller 3° over dette, ville bringe kloden ut av kontroll². Altså en ren antakelse, uten vitenskapelig begrunnelse eller dokumentasjon. Slik endte man opp med en "konstruert" grense på 2 °C. I ref. 2 konkluderes det bl.a. med: "*The 2°C target has emerged nearly by chance, and it has evolved in a somewhat contradictory fashion: policy makers have treated it as a scientific result, scientists as a political issue.*"

Våre politikere bruker 2-gradersmålet i sin miljøpolitiske retorikk. Dessverre gjør klimaforskere og internasjonale organisasjoner det samme, til tross for manglende vitenskapelig basis. Tidligere direktør ved Bjerknessenteret i Bergen, IPCC-representanten Eystein Jansen, har uttalt at 2-gradersmålet er politisk³. Like fullt benytter forskningsstiftelsen CICERO det som et vitenskapelig faktum⁴. Det samme gjør IPCC i sin siste klimarapport (AR5 - WG1, Technical Summary)⁵.

2-gradersmålet har ingen rot i naturvitenskapelig forskning. Det er ingen empirisk grunn til å tro at verden står ved et vippepunkt ved denne temperaturgrensen. Vi har i klodens klimahistorie opplevd høyere temperaturer, uten at det har representert naturens undergang.

Den globale oppvarmingen siden 1850 har vært på ca. 0,5 °C pr hundre år (KN28). Da 1850 sannsynligvis var kaldere enn 1750 vil jordkloden neppe bli to grader varmere før omkring år 2300 hvis oppvarmingen fortsetter så lenge. Vi bør nyte varmen mens vi har den (se KN16, 40, 50,72).

¹ <http://www.spiegel.de/international/world/climate-catastrophe-a-superstorm-for-global-warming-research-a-686697-8.html>

² <http://www.pik-potsdam.de/members/cjaeger/publications/2010-2000-1/three%20views.pdf>

³ http://www.nrk.no/viten/_-gamblar-om-framtida-1.11541817

⁴ <http://www.cicero.uio.no/webnews/index.aspx?id=12049>

⁵ http://www.climatechange2013.org/images/report/WG1AR5_TS_FINAL.pdf, side 102, TFE8